

Дін

Левко Боровиковський

Питається море в Дону:
"Відкіль гониш води?
Яку росиш ти сторону
І поїш народи?"

"Біжать мої світлі води
З далекого краю:
Славні сторони й народи
Рошу й напуваю.

Сто станиць на моїх кручах
Мене поважають;
Сто полків-орлів літучих
Коней напувають.

Їх воєнна слава давня,
Як сам я, без краю!
Я їх щастя, я їх знамя
Купаю й кохаю!

Там дівчата злоту й шовку
І щоту не знають;
Там козаки в царськім війську
Маком розцвітають.

Там у вині винограднім
Купаються діти;
Там у степу неогляднім
Табуни без сміти.

Цар козаків зна кохати,
Дав їм батьком – сина:
Донське сонце, донська мати –
Царська дитина!"